

dere ind paa dette Samraad, men vil dog spørge den højtærede Finansminister, om der allerede nu kan siges noget om, hvornaar de Overvejelser, som finder Sted indenfor Ministeriet, vil kunne afsluttes og dette Dyrtidstillæg komme til Udbetaling. Det har jo meget stor Interesse for de paagældende.

Saa er der ogsaa ført et Samraad om Anvendelse af Toldkammerbygningen i Frederikshavn. Men herom vil det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) sikkert udtale sig nærmere.

Til § 25 er der under Nr. 114 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at det vestindiske Gendarmerikorps fremtidig udreder Udgiften ved faste Underofficerers Hospitalsophold, imod at der under dette gøres et Fradrag i Lønningen af 4 Fr. pr. Døgn. Det har tidligere været saaledes, at Underofficerer ved Gendarmerikorpset med Hensyn til Sygebehandling var stillede lige med Hærens Underofficerer. Derefter havde de fri Medicin samt Hospitalsophold mod, at der fradroges 65 Øre pr. Dag i Lønningen; men ved Loven af 29. April 1913 blev det forandret til, at de har frit Lægetilsyn og fri Medicin for sig selv og Hustruer og Børn under 18 Aar efter de for Hæren til enhver Tid gældende Regler. Herefter skal da Underofficerer betale fuldt ud for deres Hospitalsophold, nemlig paa St. Thomas 6,25 Fr. og paa St. Croix 5 Fr. Derved er de i Virkeligheden blevet stillet ugunstigere, end de var tidligere, og det maa sikkert siges, at i Forhold til den Lønning, de faar, 3,000 Kr. aarlig, er det en stor Betaling, de maa give for Sygehusophold. Det er derfor ganske i sin Orden, at dette Ændringsforslag stilles; og at der afkortes dem 4 Fr. om Dagen, mod at Gendarmerikorpset afholder det overskydende.

Til § 26 er der stillet et Ændringsforslag, som allerede er omtalt under Justitsministeriets Budget. Det gaar ud paa, at en Konto, omhandlende et rente- og afdragsfrit Laan paa 21,000 Kr. til „Fængselshjælpen“, udgaar af Finansministeriets Budget, idet der i Stedet derfor paa Justitsministeriets Budget er vedtaget et Ændringsforslag om Bevilling af det samme Beløb som Tilskud til „Fængselshjælpen“, saaledes at der altsaa ikke udstedes Panteobligation for Beløbet. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa dette, som allerede er omtalt og i Virkeligheden allerede afgjort.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at

man stemmer for de stillede Ændringsforslag.

Wilmann: Jeg ønsker at sige et Par Ord om det Samraad, som er nævnt under Nr. 176 i Betænkningen, og som omhandler Dyrtidstillæg til dag- og timelønnede og ikke fast ansatte Tjenestemænd. Jeg vil benytte Lejligheden til at udtale min Anerkendelse af den velvillige Maade, hvorpaa man har fortolket Loven om Dyrtidstillæg, saaledes at en Del af de Mennesker, her er nævnte, er kommet ind under den. Loven er gennemført under Finansministeriet, og jeg antager, at Finansministeren er med paa Raad, naar der indenfor de øvrige Ministerier træffes Bestemmelse om, hvorledes dette Dyrtidstillæg skal udbetales under disse. Den Maade, hvorpaa man, efter hvad jeg har erfaret, vil gennemføre Loven overfor de Arbejdere i vore Skove, som ikke er fast ansatte, giver mig imidlertid Anledning til at fremsætte et Par Bemærkninger. Det er nemlig meddelt mig, at der er fastsat en saadan Grænse, at kun de kan komme i Betragtning, som har arbejdet mindst 140 Dage om Aaret som Skovarbejdere. Men denne Begrænsning er saa snæver, at det kun bliver meget faa Skovarbejdere, der kommer i Betragtning. Det er meddelt mig, at f. Eks. af Arbejderne i Skovene i Odsherred vil kun 3—4 pCt. komme i Betragtning, medens det store Flertal slet ikke vil faa nogen Gavn af Dyrtidstillæget. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for dem, og jeg har saa meget mere Grund til at tro, at det ikke er for sent, som jeg forstod den ærede Ordfører (Povlsen) saaledes, at man muligvis ikke var helt færdig med Overvejelserne af, hvorledes denne Bestemmelse skal føres ud i Livet. Da jeg gaar ud fra, at man vil fortolke Lovens Bestemmelser human og saaledes, at saa mange som muligt kan komme i Betragtning, antager jeg paa Forhaand, at man, naar man hører, at kun forsvindende faa vil komme i Betragtning, naar den nævnte Grænse opretholdes, vil være imødekommende overfor de Ønsker, jeg har fremsat, om at vælge en anden Norm for, hvem der skal komme i Betragtning. Jeg kunde tænke mig, at man ikke lagde til Grund det Antal Arbejdsdage, der har været i det enkelte Aar, men derimod mere saa paa, i hvor mange Aar de paagældende har været beskæftigede med Arbejde i Statens Skove. Det er oplyst for mig, at der f. Eks. i Odsherred er Folk,